

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 14. marca 2012 v trestnej veci obvinenej **E. K. pre trestný čin neodvedenia dane a poistného** podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 4T 46/2010, o dovolaní, ktoré podala obvinená E. K., zastúpená obhajcom JUDr. M. K., advokátom v Nitre, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 7. júla 2011, sp. zn. 3To 37/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej E. K. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného Nitra zo 4. apríla 2011, sp. zn. 4T 46/2010, bola obvinená E. K. uznaná za vinnú z trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase dňa 24. januára 2003 na H., na Daňovom úrade N., podala ako konateľ obchodnej spoločnosti O. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrtroku 2002 a uplatnila si nadmerný odpočet v celkovej výške 349 598 Sk (11 604,53 €), v rámci ktorého na základe pozmenených listinných dokladov v súvislosti s kúpou poľnohospodárskeho kolesového traktora zn. Zetor typ 7341 Superturbo uplatnila nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty vo výške 252 702,80 Sk (8 388,20 €). V dôsledku toho bol uplatnený nadmerný odpočet v zníženej výške 299 416 Sk (9 938,79 €) následne vyplatený napriek skutočnosti, že uvedený poľnohospodársky stroj nebol kúpený

v mesiaci november 2002 obchodnou spoločnosťou O., ktorá bola zapísaná do obchodného registra až dňa 21. mája 2002 a zaregistrovaná ako platca dane z pridanej hodnoty s účinnosťou odo dňa 1. novembra 2002, ale bol pôvodne kúpený O. ešte v mesiaci február 2002 na základe kúpnej zmluvy číslo X. uzatvorenej dňa 5. februára 2002 medzi spoločnosťou A. a O. zastúpenou J. M., ako vtedajším starostom obce.

Za to jej bol podľa § 148a ods. 2 Tr. zák. (účinného do 31. decembra 2005) uložený trest odňatia slobody na dva roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (účinného do 31. decembra 2005) jej súd výkon trestu podmienienečne odložil.

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. (účinného do 31. decembra 2005) je určil skúšobnú dobu na jeden rok.

Krajský súd v Nitre rozhodujúci o odvolaní obvinenej podľa § 319 Tr. por. toto odvolanie uznesením zo 7. júla 2011, sp. zn. 3To 37/2011, zamietol.

Obvinená E. K. prostredníctvom obhajcu JUDr. M. K., advokáta v Nitre, podala proti uzneseniu krajského súdu na Okresnom súde Nitra dňa 4. novembra 2011 dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Uvádza v ňom, že odvolací súd sa dostatočne nezaoberal dôvodmi jej odvolania, čo vyplýva z obsahu odôvodnenia uznesenia, ktorým o odvolaní rozhodol. To malo za následok nesprávne právne posúdenie veci.

Podľa skutkovej vety rozsudku okresného súdu citovanej v uznesení krajského súdu, predmetný traktor bol kúpený O. ešte v mesiaci február 2002 na základe „kúpnej zmluvy číslo X. uzatvorenej dňa 5. februára 2002 medzi spoločnosťou A. a O. zastúpenou J. M. ako vtedajším starostom obce. Obvinená v dovolaní poukazuje na to, že v skutku absentuje údaj, kedy a či vôbec sa O. stala vlastníkom predmetného traktora. Podľa § 133 Občianskeho zákonníka ak sa hnutelná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovená alebo účastníkmi

dohodnuté inak. Uzavretie samotnej kúpnej zmluvy na prevod vlastníctva nestačí. Obsahom skutku, podľa názoru obvinenej, mal byť termín (dátum) kedy obec prevzala traktor a stala sa jeho vlastníkom, a to vzhľadom na čas uplatnenia odpočtu DPH. V prípade preukázania vzniku vlastníctva k traktoru O. pred 1. novembrom 2002, mal skutok obsahovať, či traktor prešiel do vlastníctva spoločnosti s.r.o., napr. na základe kúpnej zmluvy medzi obcou a s.r.o. alebo zostal vo vlastníctve obce. Len v prípade, že traktor zostal vo vlastníctve obce, by uplatnenie nadmerného odpočtu DPH bolo neoprávnené a bolo by možné konštatovať podozrenie zo spáchania trestného činu. Orgány činné v trestnom konaní by ale museli skúmať trestnú zodpovednosť konkrétnych osôb.

Obvinená K. zdôraznila, že súdu dávajú jej trestnú zodpovednosť do súvislosti s jej postavením konateľky spoločnosti. Nebola síce jedinou konateľkou, ale v postavení zamestnanca spoločnosti mala na starosti ekonomickú a finančnú agendu. Aj pri uplatnení nadmerného odpočtu DPH nekonala ako konateľka, ale ako zamestnanec dávajúci po technickej stránke do súladu evidenčný, skutočný a účtovný stav. Nepreverila sa jej obhajoba, že vo veci traktora išlo o konanie v zmysle § 133 ods. 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého obmedziť konateľské oprávnenia môže iba spoločenská zmluva alebo valné zhromaždenie. Ďalej poukázala na ustanovenie § 132 Obchodného zákonníka, vyžadujúce v prípade ak spoločnosť má jediného spoločníka písomnú formu rozhodnutia potvrdenú jeho podpisom. Keďže jediným spoločníkom spoločnosti O. bola obec V., za ktorú konal vtedajší starosta obce J. M., ktorý rozhodol o kúpe traktora spoločnosťou O. namiesto obce V. Jeho rozhodnutie malo písomnú formu a bolo prijaté zastupiteľstvom obce.

Starosta obce M. prípadne iní pracovníci obce jej oznámili, že obec ešte nie je vlastníkom traktora a po porade s právnikom obec od zmluvy s A. odstúpila a novým kupujúcim sa stala spoločnosť s.r.o., ktorej na úhradu kúpnej ceny poskytla obec pôžičku. Obvinená K. tvrdí, že ako zamestnanec iba realizovala rozhodnutie jediného spoločníka.

V závere dovolania obvinená uviedla, že ak krajský súd napriek výhradám, ktoré sú obsiahnuté v dovolaní ustálil jej zodpovednosť ako konateľky spoločnosti za neoprávnené uplatnený nadmerný odpočet DPH, nesprávne posúdil právnu kvalifikáciu skutku.

Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Tr. por., s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyslovil porušenie zákona v tom, že skutok napadnutým rozhodnutím kvalifikovaný ako trestný čin, nie je trestným činom a súčasne zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvinenej E. K. uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím oboch súdov. S krajským súdom v Nitre sa zhoduje aj vo vyslovenom názore, že obvinená K. nepopierala, že vykonávala funkciu konateľky v uvedenej obchodnej spoločnosti a podávala tiež daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty s tým, že vedela, za akým účelom bola založená spoločnosť O., ktorej sa stala konateľkou. Obvinená mala vedomosť o skutočnosti, že celá „operácia“ s obstaraním obecného traktora sa uskutočnila s cieľom získať odpočet dane z pridanej hodnoty práve v súvislosti s kúpou traktora. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvinenej zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011.

Obvinená E. K. ťažisko svojho dovolania zamerala na, podľa jej názoru, nedostatočné skutkové zistenia majúce za následok právnu kvalifikáciu skutku, ktorú považuje za nesprávnu.

Dovolací súd v súvislosti s uplatneným dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 konštatuje, že tento dovolací dôvod sa týka nesprávnej aplikácie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav. Z dikcie, ktorá je obsahom dôvodu pod „písmenom i“ vyplýva, že dovolací súd

je zisteným skutkovým stavom viazaný, ale len za predpokladu, že tzv. skutková veta obsiahnutá vo výrokovej časti rozsudku obsahuje vyjadrenia všetkých skutkových okolností, ktoré vyžaduje použitá právna kvalifikácia skutku. Poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (v danom prípade v znení účinnom do 31. augusta 2011).

Z uvedeného je zrejmé, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízií skutkových zistení urobených súdom prvého a druhého stupňa. Dovolací súd preto nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutia súdu druhého stupňa.

Pri pozornom prečítaní odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa, na ktorý nadväzuje formou stotožnenia sa aj súd odvolací, je nepochybné, že tak v skutkovej vete, ďalších výrokov ako aj v odôvodnení, je obsiahnutá odpoveď na všetky námietky tvoriace obsah podaného dovolania.

Týka sa to aj otázky nadobudnutia vlastníctva k predmetnému traktoru O. v mesiaci február 2002. Rozhodnutie súdu dáva jasnú odpoveď, že cena traktora 1 351 411 Sk bola dňa 8. februára 2002 uhradená z účtu O. (účet č. X.) na účet predajcu traktora A. (účet č. X.). Traktor bol prevzatý u predajcu dňa 19. februára 2002 J. K. na základe splnomocnenia vtedajším starostom obce V. Súd tiež vysvetlil na základe čoho dospel k záveru o falšovanej faktúre z 5. novembra 2002 a antidatovanej zmluve o pôžičke, predložených spoločnosťou O.

Z hľadiska právneho posúdenia skutku neobstojí názor obvinenej, že súdy dávajú jej trestnú zodpovednosť za uplatnenie nadmerného odpočtu DPH do súvislosti s postavením konateľky spoločnosti, hoci v tomto prípade konala ako zamestnanec spoločnosti majúci na starosti ekonomickú a finančnú agendu. Uvedený názor opomína, že páchatel'om tohto trestného činu neodvedenia dane a poistného môže byť tak špeciálny subjekt, ako aj ktokoľvek, teda všeobecný subjekt, čo je zrejmé z označenia subjektu slovom „kto“ v jeho základnej skutkovej podstate. V konečnom dôsledku obvinená E. K. pôsobila v uvedenej obchodnej spoločnosti s.r.o. do konca roku 2002 v oboch pracovných postaveniach.

Napriek tomu, že obvinená K. aj v dovolaní v podstate popiera úmyselné zavinenie, rozhodnutie súdov je tiež v tejto časti právneho posúdenia správne, majúce oporu v ustálenom skutkovom stave (napr. aktívna činnosť obvinenej pri antidatovaní „zmluvy o pôžičke“ svedkyňou Ing. P. – vid'. čl. 3 rozsudku).

Keďže náležite zistený skutkový stav súdy správne právne kvalifikovali, neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvinenej E. K. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 14. marca 2012

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová